

СЕ СЛУЧИЈА

"ДИОНИСОВИ ЧЕСТВУВАЊА-МИНУ УГРИНОВСКА"

Култура

"Три круши" ечеше од рој прекрасни македонски песни, зурли и тапани, сè во чест на "Дионисови чествувања-Мину Угриновска".

Манифестацијата се снимаше и се надевам дека ќе успееме да направиме барем еден краток документарен филм, истакна Тихомир Стојановски.

Пишува: Милева ЛАЗОВА

СПОМЕН ЗА ЕДНО УБАВО ДРУЖЕЊЕ

ЗА МАКЕДОНИЗМОТ, ЗА СЛОБОДНА КУЛТУРА, ЗА ОБЕДИНЕТ СВЕТ

Четиринаесеттите "Дионисови чествувања-Мину Угриновска" се случила во Општина Кисела Вода, на две локации - кај културно-рекреативниот центар "Три круши" во близина на населбата Драчево и кај црквата "Свети Ѓорѓи", каде е направено мал театар. Пристигнаа Македонци од повеќе земји, а прв пат успеа да дојде и фолклорната и инструментална група од Гора, Орашек од Р Албанија. Манифестацијата ја отвори градоначалникот на Општина Кисела Вода, господинот Ѓорѓе Арсов.

"Од Егејска Македонија - вели уметничкиот директор на "Скрб и Утеха", Тихомир Стојановски - беа веќе старите пријатели од Фраштани, чичко Димитрија, кој свиреше на зурла, а неговата сопруга пееше убави македонски песни. Македонската фолклорна група од Кремен, Бугарија имаше интересен стил на пеење, кој го презентираа пред публиката, а од Словенија повторно ни беа гости квартетот 'Пелла', кој пее македонски народни песни како духовна музика. Претставивме книги од македонската издавачка куќа 'Македонска фаланга' на г. Стевче Ацевски, кој живее и работи во Шведска и кој со шведски пари издава македонски книги. Беше промовирана книгата 'Муке милје' на македонски (горански) јазик од Назиф Докле од Албанија. Тоа беше посебно доживување за публиката која занеме, остана без здив. Театарот 'Скрб и утеха' традиционално одигра делови од своите претстави и сцена од најновата претстава 'Сердарот, засекогаш љубов'. Успеавме македонската култура од вон границите на РМ, да влезе на неколку дена. Се даруваше песна и музика по Дионисовиот принцип на леб и вино, на слави, на про-

славување, на песни и ора. Политичарите постојано ни велат дека иднина ни е Европа, а ние 14 години се обидуваме да го спроведеме тоа во дело, само културно минувајќи ги границите од РМ во соседните земји каде живеат Македонци".

Традиционалните "Дионисови чествувања" во февруари не добија одговор од Министерството за култура, така што манифестацијата се одржа во илегално. Потоа г. Стојановски му напишал писмо на премиерот Никола Груевски и на големо изненадување по десеттина дена од Министерството за култура им се јавиле дека им се одобрени "Дионисови чествувања", па се одржаа во мај.

При вакви гостувања, било во РМ било во една од соседните земји, секогаш има многу солзи, песни, ора. Прекрасна глетка беше кога кај "Три круши" Македонците од Пиринска Македонија по традиционални македонски адет ја поканија публиката да заиграат оро.

"Беше интересно. Се фати целата публика со гостите, па и градоначалникот Арсов. Културната програма се прелеа во публиката. Македонците од Егејска Македонија разменија контакти со Македонците од Гора, кои ги поканија на нивните слави. Од Бугарија и од Грција Македон-

ците веќе соработуваат, се дружат, што значи практична примена на она што го зборуваат нашите политичари-Европа без граници. Се надеваме дека тоа ќе стане реалност и за РМ, бидејќи Европа се обединува, а Македонија има сè повеќе барикади. За да појдеме кај Македонците во Пирин потребни ни се визи, исто така, и за Егејска Македонија, а за Гора треба да минеме две граници - страшна работа. Освен во Албанија, во другите земји има отпор кон слободен проток на македонска култура. Но, ако почесто се случуваат вакви настани, се надеваме дека ќе созрее свеста за македонизмот, за слободна култура, за обединет свет, сон кој го сонуваше еден Македонец пред повеќе од 3.000 години. Повеќе нема да има, како што велеше Александар Македонски, ни Македонци, ни Персијци, од денес сите сме браќа. Меѓутоа, до денес тој сон не е остварен. Македонската култура треба слободно да патува надвор границите на Македонија, барем во блиското соседство каде што сè уште има Македонци. Во фолклорот на Гораните има илјадници песни на македонски јазик, кои никогаш не се снимени. Може да се случи по една-две генерации тие засекогаш да се изгубат, па можеби треба да се направи напор да дојдат тука и да ги снимат", објасни уметничкиот директор Стојановски.

По одржаните Чествувања гостите и домаќините се согласиле дека и следната година би сакале манифестацијата да се одржи на ова место, Општина Кисела Вода и на 13 мај, Денот на македонскиот театар. На тој ден Војдан Чернотински во 1901 година својот македонски столичен театар го нарекол "Скрб и Утеха".